

Χρήστος
Δημόπουλος
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΠΑΙΔΙΚΩΝ
ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΝ -
ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

«Τα σημερινά παιδιά είναι πιο έξυπνα, πιο πληροφορημένα και πιο μόνα»

Ο συγγραφέας και αγαπημένος παρουσιαστής του «Ουράνιου Τόξου» θα βρίσκεται αύριο στην Αλεξανδρούπολη, για την Καλοκαιρινή Παιδική Γιορτή των Ιδιωτικών Παιδικών Σταθμών & Νηπιαγωγείων

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΚΑΡΓΑ

Εχουν μεγαλώσει γενιές παιδιών με το «Ουράνιο Τόξο», από τις μακροβιότερες εκπομπές της δημόσιας τηλεόρασης. Ο συγγραφέας και αγαπημένος παρουσιαστής μικρών και μεγάλων, Χρήστος Δημόπουλος με περισσότερες από 1800 εκπομπές, θα βρίσκεται αύριο, Κυριακή, στην Αλεξανδρούπολη, για την Καλοκαιρινή Παιδική Γιορτή των Ιδιωτικών Παιδικών Σταθμών & Νηπιαγωγείων, προσκεκλημένος του βιβλιοπωλείου «Ελευθερουδάκης». Με αφορμή το βιβλίο του «Κατασκευές από το Ουράνιο Τόξο» (εκδόσεις Ψυχογιός) θα απασχολήσει δημιουργικά τα παιδιά κάνοντας μαζί τους κατασκευές από απλά υλικά. Με χαρτιά, μολύβια, μιογιές και ψαλίδια, τα παιδιά θα εξασκήσουν τη δεξιότητά τους, θα ακονίσουν τη φαντασία τους και θα αισθανθούν τη χαρά της δημιουργίας.

Με αφορμή την παρουσία του στην Αλεξανδρούπολη μας μίλησε για το «Ουράνιο τόξο» και τα χρώματα του, για τα σημερινά παιδιά της τηλεόρασης και του υπολογιστή και για την παιδικότητα, που μας την κλέβουν καθημερινά

-Τι προσόντα πρέπει να διαθέτει ένας παραγωγός παιδικών εκπομπών και συγγραφέας παιδικών βιβλίων;

«Ο Μαξίμ Γκόρκι είχε πει: «Όταν γράφεις για παιδιά πρέπει να γράφεις όπως ακριβώς όταν γράφεις για μεγάλους. Απλώς πρέπει να το κάνεις καλύτερα!».

Κάθε ενασχόληση με τα παιδιά απαιτεί πάνω απ' όλα αγάπη γι' αυτό που κάνεις. Ανεξάρτητα αν είσαι παραγωγός, συγγραφέας ή οτιδήποτε άλλο, πέρα από τις τεχνικές γνώσεις, την ακαδημαϊκή υποδομή, χρειάζεται αμέριστη αγάπη. Ό,τι έχει να κάνει με το παιδί δεν είναι επάγγελμα. Είναι λειτουργήμα.»

-Τι σημαίνει για σας το «Ουράνιο τόξο» και πόσα χρώματα έχει;

«Το Ουράνιο Τόξο είναι μια από τις μακροβιότερες εκπομπές της δημόσιας τηλεόρασης. Δεκαπέντε χρόνια προβολής, πάνω από 1.800 εκπομπές, δύο βραβεία... Δεν μπορώ να φανταστώ τι περισσότερο θα μπορούσα να ελπίζω! Το Ουράνιο Τόξο έχει κι ένα αδιαπραγμάτευτο χαρακτηριστικό: Βγαίνει πάντα μετά την βροχή! Και τα χρώματά του σκορπούν αισιοδοξία σε όλους...»

-Τι είναι αυτό που έκανε την εκπομπή σας να αγαπηθεί τόσο πολύ από μικρούς και μεγάλους;

«Πιστεύω πως τα παιδιά καταλαβαίνουν πως η εκπομπή είναι φτιαγμένη με αγάπη. Δεν προσποιείται, δεν προσπαθεί να εντυπωσιάσει. Είναι απλή. Κι αυτό το εκτιμούν τα παιδιά, που πρέπει να πούμε ότι είναι πολύ αυστηροί κρι-

τές. Το Ουράνιο Τόξο επαναφέρει τα παιδιά σε μια ήρεμη κατάσταση, που όλοι μας την έχουμε ανάγκη. Μα πάνω απ' όλα, τους μιλά με ειλικρίνεια, με τιμιότητα. Τους φέρεται ισότιμα και, μαζί τους, κάνει ένα μικρό διάλειμμα και επιστρέφει στα ουσιαστικά: κατασκευές με χαρτί, κόλλα και ψαλίδι, ήρεμη κουβεντούλα για καθημερινά πράγματα, βιβλία για διάβασμα, παραμύθια... Αυτή είναι η «αντιτηλεοπτική» συνταγή της εκπομπής.»

-Κάνετε δεκαπέντε χρόνια την εκπομπή αυτή. Πόσο έχουν αλλάξει τα σημερινά παιδιά;

«Τα πρώτα παιδιά που είδαν Ουράνιο Τόξο το 1986 είναι σήμερα γονείς! Τα παιδιά τους, σήμερα, έχουν άλλους ρυθμούς. Έχουν υπερβολικό φόρτο στο σχολείο, πολλές εξωσχολικές δραστηριότητες και, στον ελεύθερό τους χρόνο, κάθονται συνήθως μπροστά από μια οθόνη. Της τηλεόρασης, του υπολογιστή, της κονσόλας ή του κινητού τους... Και, όπως είναι φυσικό, βομβαρδίζονται από πληροφορίες, εντυπωσιακές εικόνες, καταγιστική δράση και, πολλές φορές από βία. Και τώρα με την κρίση, οσμίζονται αυτό που συμβαίνει γύρω τους και κλείνονται όλο και πιο πολύ στον εαυτό τους αναζητώντας διεξόδους... Τα σημερινά παιδιά είναι πιο έξυπνα, πιο πληροφορημένα και πιο μόνα. Έχουν ανάγκη τους γονείς τους, την αγάπη και το χρόνο τους. Κι όσο εμείς οι μεγάλοι είμαστε αναγκασμένοι από τις καταστάσεις να περνάμε όλο και λιγότερο χρόνο με τα παιδιά, τόσο επιτείνουμε το πρόβλημα.»

-Πως κρίνετε την απουσία παιδικών προγραμμάτων ελληνικής παραγωγής από την τηλεόραση;

«Τραγική! Θυμάμαι το 1986, όταν ήμουν Προϊστάμενος του Τμήματος Παιδικών Εκπομπών της ΕΡΤ, είχαμε 76% ελληνικό παιδικό πρόγραμμα. Δεν ξέρω γιατί καταντήσαμε να είναι το Ουράνιο Τόξο η μοναδική ελληνική παιδική εκπομπή. Και γιατί σήμερα δεν υπάρχει ούτε η ΕΡΤ!»

-Το «Ουράνιο τόξο» τι μέλλον θα έχει;

«Άγνωστο! Αν επανιδρυθεί η ΕΡΤ σε υγιείς βάσεις, τότε πιστεύω ότι θα πρέπει να παράγει σημαντικό παιδικό πρόγραμμα. Το Ουράνιο Τόξο θα είχε θέση σε μια τέτοια προσπάθεια...»

-Βγάλτε ένα βιβλίο με χειροτεχνίες και κατασκευές. Σε μια εποχή όπου κυριαρχεί η τεχνολογία, πιστεύετε ότι τα παιδιά ενδιαφέρονται για τις χειροτεχνίες και τι τους προσφέρουν;

«Οι πιο πολλές κατασκευές του βιβλίου φτιάχνονται από υλικά που εύκολα βρίσκει κανείς στο σπίτι του. Μια παλιά εφημερίδα, ένα φύλλο χαρτί, λίγη πλαστελίνη, δυο-τρία καλαμάκια, λίγο σελοτέπ, έναν συνδετήρα, μερικές οδοντογλυφίδες... Θέλω να δείξω στα παιδιά ότι μπορούν να κατασκευάσουν πράγματα από το τίποτα. Χωρίς

να ξοδέψουν το χαρτζελί τους, ή... ό,τι απόμεινε απ' αυτό! Η ιδέα για το βιβλίο ξεκίνησε από την εκπομπή. Πολλά παιδιά μου έγραφαν στα γράμματά τους ότι ήθελαν περισσότερες κατασκευές. Είδα τη δίψα τους και σκέφτηκα ότι, μετά από τόσα χρόνια, δεν θα ήταν άσχημο να συγκεντρώσω σ' ένα βιβλίο 40 από τις πιο αγαπημένες μου κατασκευές. Έκανα ο ίδιος την εικονογράφηση και με πολύ απλά σκίτσα και κατανοητές οδηγίες καθοδηγώ τα παιδιά να φτιάξουν κάρτες, κάστρα, ελικόπτερα, σαίτες, μπλοκάκια κι ένα σωρό άλλα πράγματα...

Το βιβλίο απευθύνεται κυρίως σε παιδιά του δημοτικού, χωρίς αυτό να αποκλείει παιδιά προσχολικής ηλικίας, ούτε όμως και δασκάλες, νηπιαγωγούς ή γονείς. Είναι ένα βιβλίο που θα γίνει αφορμή να κάτσουν μαζί το παιδί και η μητέρα, ο μεγάλος αδελφός, η θεία, ή η δασκάλα για να φτιάξουν μια κατασκευή. Να νιώσουν όλοι τη χαρά της δημιουργί-

ας και να περάσουν την ώρα τους πιο αποδοτικά, απ' ό,τι αν κάθονταν βουβόι μπροστά στην τηλεόραση!»

-Γιατί στα παιδιά αρέσουν τα παραμύθια;

«Σε ποιον δεν αρέσουν τα παραμύθια; Στα παιδιά είναι απαραίτητα. Τους ταξιδεύουν σε κόσμους μαγικούς, ακονίζουν τη φαντασία τους, τους μαθαίνουν τόσα και τόσα για να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν τη σκληρή πραγματικότητα...»

-Τι έχετε μάθει από τα παιδιά;

«Να βλέπω τον κόσμο από την δική τους οπτική γωνία, που είναι πιο καθαρή και πιο σοφή από τη δική μας...»

-Πιστεύετε ότι η παιδικότητα χάνεται, ότι η πραγματική πατρίδα είναι η παιδική ηλικία;

«Ναι, η παιδικότητα χάνεται. Μας την κλέβουν καθημερινά, με χίλιους δυο ύπουλους τρόπους. Όμως εμείς οφείλουμε να αντισταθούμε!»

Δεν ξέρω γιατί καταντήσαμε να είναι το Ουράνιο Τόξο η μοναδική ελληνική παιδική εκπομπή. Και γιατί σήμερα δεν υπάρχει ούτε η ΕΡΤ!»

Τα παραμύθια στα παιδιά είναι απαραίτητα. Τους ταξιδεύουν σε κόσμους μαγικούς, ακονίζουν τη φαντασία τους, τους μαθαίνουν τόσα και τόσα

Η παιδικότητα χάνεται. Μας την κλέβουν καθημερινά, με χίλιους δυο ύπουλους τρόπους, Όμως εμείς οφείλουμε να αντισταθούμε!

-Στην εποχή της κρίσης που ζούμε,